

עפ"ת (חיפה) 39283-06-25 - וסים חטיב נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 39283-06-25 - וסים חטיב נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 39283-06-25

וסים חטיב

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[04.07.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בעכו מיום 10.6.25 [תת"ע 11638-10-23] במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להורות על ביטול פסק דין שניתן בעניינו ביום 7.4.24.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה תוך שימוש בטלפון שלא באמצעות מכשיר דיבורית (עבירה לפי תקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה. על פי כתב האישום, בתאריך 22.11.22 בשעות הצהריים נהג המערער ברכבו ברחוב יונתן החשמונאי בעכו תוך שהוא אוחז בידו במכשיר טלפון נייד.
3. ביום 7.4.24 התקיים דיון אליו לא התייצב המערער, על אף שזומן כדיון. משכך הורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, והושת עליו עונש של פסילה על תנאי (בת חודשיים למשך שנתיים) וכן תשלום קנס בסך 1,500 ₪.
4. בחלוף כשנה, ביום 25.4.25, הוגשה מטעם המערער בקשה לביטול פסק הדין. נטען כי המערער הוא אשר יזם את ההליך והגיש את הבקשה להישפט, נוכח טענתו כי לא ביצע את העבירה. נטען כי המערער לא קיבל לידיו את הזימון למשפט ועל כן לא התייצב. לטענת המערער, אישור המסירה המצוי בתיק - פגום וריק מתוכן. המערער מכחיש בכל תוקף כי נפגש עם הדוור [נוכח הציון באישור המסירה כי המערער סירב לקבל את דבר הדוור].
5. על אף החלטת בית המשפט מיום 27.4.25 - לא הגישה המשיבה תגובה לבקשה.
6. בהחלטתו מיום 10.6.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע כי הגם שהמשיבה לא הגישה תגובה - אין בכך כדי להביא בהכרח להיענות לבקשת המבקש והיעדר התגובה לא גורר באופן אוטומטי קבלת הבקשה.

7. נקבע כי הבקשה הוגשה בחריגה ניכרת מלוח הזמנים הקבוע בחוק, ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה. פסק הדין הומצא למערער ביום 19.4.24 [וחזר בציון "סירב לקבל"]. לגופו של עניין, הרי שאישור המסירה כולל את שמו של המערער, כתובתו, מספר תעודת זהות, שם אביו, ישוב מגוריו. עוד צוינו מועד הביקור במקום, שם הדואר, מצב המסירה וחתימה של פקיד הדואר. מכאן שמדובר באישור מסירה כדין. הטענה בדבר זיוף כביכול של פקיד הדואר - נטענה בעלמה וללא ביסוס עובדתי. המערער טען כי בעת ביצוע המסירה והפגישה עם פקיד הדואר - הוא שהה במקום עבודתו. אלא שהמערער לא הציג כל אינדיקציה לכך. אף אין היגיון בטענת המערער כי הגיש את בקשתו להישפט (באמצעות עו"ד שאת שמו לא פירט), ובמשך שנתיים ישב בחיבוק ידיים ולא טרח לברר באשר לגורל התיק. נוכח האמור, הרי שהמערער לא הפריך את חזקת המסירה שבסעיף 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי.
8. נדחתה בנוסף טענת המערער בדבר חשש לעיוות דין. הדו"ח המפרט את ביצוע העבירה בה הורשע המערער - הוא דו"ח מקיף של נסיבות המקרה ושל אופן ביצוע האכיפה. אין ממש בטענת המערער בדבר קשיים ראייתיים. העובדה כי המערער כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח - אין משמעותה כי יש לבטל את פסק הדין ואין בה כדי להפוך את התשתית הראייתית על פניה.
9. מכאן הערעור.
10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
11. ככלל, פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם, ניתן לביטול בהיתן אחד משני התנאים המנויים בסעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי: תנאי אחד עניינו בקיומה של סיבה מוצדקת לכך שהנאשם לא התייצב לדיון בו נשפט בהיעדרו. התנאי השני עניינו בקיומו של חשש למניעת עיוות דין. עוד על פי סעיף 130 הנ"ל, את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מיום שנודע לנאשם על דבר קיומו של פסק הדין.
12. בענייננו, המערער לא ציין מתי נודע לו, לטענתו, על פסק הדין שניתן בהיעדר. תחת זאת ציין המערער כי הדבר נודע לו "לאחרונה", וכי הדבר נודע לו בעת בירור במשרד הרישוי. משכך, בצדק קבע בית המשפט קמא כי יש לראות את הבקשה ככזו אשר הוגשה בשיהוי ניכר, אשר די בו כדי להביא לדחיית הבקשה.
- יצוין בעניין זה כי בתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה של פסק הדין, ולפי בוצעה מסירה ביום 19.4.24 בשעות הבוקר, וכי הנמען סירב לחתום על אישור המסירה.
13. אף בעניין קביעות בית המשפט לגופו של עניין - לא מצאתי כל עילה להתערב. המערער טוען כי לא נפגש עם הדואר וכי מדובר באישור מסירה כוזב. בצדק ציין בית המשפט קמא כי על פניו מדובר באישור מסירה תקין, הכולל את כל פרטיו של המערער, מצב המסירה, תאריך הביקור וחתימת הפקיד מבצע המסירה. על מנת לשכנע כי בכל זאת נפל פגם באישור המסירה - נדרשת הנחת תשתית ראייתית, ולא די בטענה "לא קיבלתי את הזימון" כדי לקיים אחר התנאי הראשון הקבוע בסעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי. בענייננו לא הביא המערער ראיות של ממש המלמדות כי מדובר באישור מסירה כוזב.
14. ובאשר לתנאי השני, שעניינו חשש לעיוות דין, הרי שלא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. עצם העובדה כי המערער כפר בביצוע העבירה - אינה מלמדת כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין מחשש לעיוות דין. בכפירה לבדה, או בבקשתו של נאשם להישפט - אין כדי לפתוח באופן אוטומטי את שערי בית המשפט ולמחול על מחדלים דיוניים.
15. סיכומי של דבר, החלטת בית המשפט קמא מבוססת היטב, על הדין ועל עובדות המקרה שהובאו לפניו. לא מצאתי כי קמה עילה להתערב בקביעות בית המשפט קמא, ומשכך הרי שדין הערעור להידחות. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ה, 04 יולי 2025, בהעדר הצדדים.